

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 51/19
Luxembourg, 30. april 2019

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevi C-390/18
Eoin Michael Hession in AIRBNB Ireland UC/Hôtelière Turenne SAS,
Association pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP) in
Valhote

Po mnenju generalnega pravobranilca Macieja Szpunarja storitev, kot je ta, ki jo zagotavlja platforma AIRBNB, spada med storitve informacijske družbe

AIRBNB Ireland, družba, ustanovljena po irskem pravu in s sedežem v Dublinu (Irska), za vse uporabnike, ki niso iz Združenih držav, upravlja spletno platformo, namenjeno povezovanju (poslovnih in zasebnih) gostiteljev, ki oddajajo nastanitve v najem, z osebami, ki iščejo tovrstne nastanitve.

Na podlagi predloga za pregon z uveljavljanjem premoženjskopravnega zahtevka zoper neznano osebo, ki ga je med drugim vložilo Association pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP), je Parquet de Paris (državno tožilstvo v Parizu, Francija) 16. marca 2017 izdalo obtožni akt zaradi kršenja zakona o pogojih opravljanja nekaterih transakcij z nepremičninami in premičninami pri posredovanju in upravljanju nepremičnin in premičnin (tako imenovani Hoguetov zakon), zlasti v zvezi z dejavnostjo nepremičninskega posrednika. Družba AIRBNB Ireland zanika, da bi opravljala dejavnost nepremičninskega posrednika in navaja, da Hoguetovega zakona zaradi nezdržljivosti z Direktivo o elektronskem poslovanju¹ ni mogoče uporabiti.

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (preiskovalni sodnik okrožnega sodišča v Parizu, Francija) je Sodišču predložil vprašanje za predhodno odločanje, da bi se ugotovilo, ali za storitve, ki jih družba AIRBNB Ireland v Franciji opravlja prek elektronske platforme, upravljane z Irske, velja svoboda opravljanja storitev, določena z Direktivo o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, in ali se lahko omejevalni predpisi v zvezi z opravljanjem poklica nepremičninskega posrednika v Franciji, določeni s Hoguetovim zakonom, uporabijo proti tej družbi.

Da bi odgovoril na prvo vprašanje, ki je predloženo Sodišču, generalni pravobranilec M. Szpunar v danes predstavljenih sklepnih predlogih preučuje, ali se storitev, ki jo zagotavlja družba AIRBNB Ireland, lahko šteje za storitev informacijske družbe.

Potem ko je opozoril na opredelitev iz Direktive o postopku za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe,² generalni pravobranilec ugotavlja, da se je treba vprašati tudi o naravi storitve, ki jo zagotavlja družba AIRBNB Ireland, in sicer, ali gre za storitev, ki se opravi na daljavo, ne da bi bile stranke sočasno navzoče, in ali je v celoti opravljena z elektronsko opremo ter ni povezana s storitvami, ki imajo materialno vsebino, čeprav potekajo prek elektronskih naprav.

Generalni pravobranilec poudarja, da je Sodišče v sodni praksi že določilo nekatera merila za mešane storitve, sestavljene iz elementa, ki se zagotavlja elektronsko, in iz elementa, ki se ne zagotavlja tako.

¹ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL 2000, L 178, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399).

² Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL 2015, L 241, str. 1).

Generalni pravobranilec po preučitvi storitve družbe AIRBNB Ireland glede na ta merila Sodišču predlaga, naj na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovori, da **storitev povezovanja morebitnih najemnikov z najemodajalci, ki ponujajo kratkotrajno nastanitev, prek elektronske platforme, kadar ponudnik navedene storitve ne nadzira bistvenih pravil teh storitev, spada med storitve informacijske družbe**. Pojasnjuje, da to, da navedeni ponudnik ponuja tudi druge storitve z materialno vsebino, ne preprečuje opredelitve elektronsko zagotovljene storitve kot storitve informacijske družbe, če ta ni neločljivo povezana s temi storitvami.

Glede možnosti uveljavljanja Hoguetovega zakona proti družbi AIRBNB Ireland generalni pravobranilec opozarja, da v zvezi s primerom, ki je predložen Sodišču, ta zakon *a priori* spada na področje uporabe Direktive o elektronskem poslovanju, ker gre za ureditev države članice, ki ni država članica izvora, ki bi lahko omejila storitve informacijske družbe. Nato nadaljuje z opozorilom, da mora za to, da bi bilo mogoče zahtevo države članice, ki ni država, v kateri ima ponudnik storitev informacijske družbe sedež, uveljaviti zoper tega ponudnika in omejiti prosti pretok takih storitev, ta zahteva pomeniti ukrep, ki izpolnjuje vsebinske in postopkovne pogoje, določene v tej direktivi.

Generalni pravobranilec glede vsebinskih pogojev iz Direktive o elektronskem poslovanju meni, da lahko država članica, ki ni država članica izvora, od prostega pretoka storitev informacijske družbe odstopa le z ukrepi, ki jih sprejme za vsak primer posebej. Nadaljuje z navedbo, da je vsekakor nacionalno sodišče tisto, ki mora presoditi, ali so zadevni ukrepi glede na vse elemente, ki so mu bili predstavljeni, potrebni za zagotovitev varstva potrošnikov in ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseg zastavljenega cilja.

Generalni pravobranilec glede postopkovnih pogojev opozarja, da mora država članica, ki namerava sprejeti ukrepe, ki omejujejo prosti pretok storitev informacijske družbe iz druge države članice, Komisijo najprej obvestiti o svoji nameri in od države članice izvora zahtevati, da sprejme ukrepe na področju storitev informacijske družbe. Vendar pa ugotavlja, da nič ne kaže na to, da bi Francija od Irske zahtevala sprejetje ukrepov na področju storitev informacijske družbe in da se zdi, da ni bil izpolnjen niti pogoj glede obvestitve Komisije, ne med obdobjem prenosa Direktive ne po njem. V zvezi z zadnjenavedeno točko generalni pravobranilec meni, da neobstoj prigrisatve privede do sankcije nemožnosti uveljavljanja ukrepa proti ponudniku teh storitev.

Generalni pravobranilec zato glede vprašanja, ali lahko država članica, ki ni država izvora, po potrebi po uradni dolžnosti in brez preučitve vsebinskih pogojev določi zahteve v zvezi z opravljanjem poklica nepremičninskega posrednika za izvajalce iz kategorije storitev informacijske družbe, šteje, da **Direktiva nasprotuje temu, da država članica v takih okoliščinah in na tak način omeji svobodo opravljanja storitev informacijske družbe, ki izvirajo iz druge države članice**.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenejajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sklepnih predlogov je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan predstavitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki s predstavitve sklepnih predlogov so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106